

[Albertsen]

Der er tale om helt ekstraordinære forhold, som har begrundet den holdning, som de 15 af de 17 medlemmer i finansudvalget har accepteret og et flertal som sagt har vedtaget.

Maisted (FP):

Det var en ret usædvanlig tale, vi hørte fra hr. Albertsens side, at man fastholder, at det er normalt, at et parti kan få et aktstykke i folketings salen, at man accepterer, at et aktstykke kan føres til diskussion i en folketingsgruppe, men at man derefter handler totalt i strid med de procedureregler, der hidtil har været gældende. Alligevel vil hr. Albertsen fastholde, at man opretholder normal procedure. Der skal ingen fantasi til at forestille sig, hvad finansudvalgets formand og med ham et flertal i finansudvalget kan finde på, når reglen er, at når der er tale om ekstraordinære sager, så kan vi sprænge både den grundlovsregel, som jeg citerede før, og almindelig procedure i finansudvalget.

Der vil jo altid være et flertal i finansudvalget, der har en anden opfattelse end mindretallet, og flertallet bestemmer, hvad der er ekstraordinært. Det betyder, at hr. Albertsens ord intet er værd, og det var et glimrende citat, han indledte sin tale med, for der er jo ingen, der kan regne med, hvad hr. Albertsen har sagt her.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal blot sige, at jeg har ingen mulighed for at forhindre finansudvalgets formand, hr. Albertsen, i at have den mening, at sagen er grundigt behandlet i finansudvalget. Jeg har ingen mulighed for at forhindre hr. Albertsen i at have den mening. Men hr. Albertsen har ingen som helst jordisk mulighed for at forhindre mig i at have den stik modsatte opfattelse. Det tillader jeg mig altså at have, uanset hvor mange søforklaringer og smukke citater vi får herfra.

Men jeg er trist til mode ved, at vi skal opleve, at der skal bruges så elendige argumenter for at forklare og retfærdiggøre, hvad der er sket i finansudvalget. Det kan jo ikke passe, at man står her og siger, at vi skal have den procedure: Jeg spurgte, om ikke der var fire muligheder: enten stemmer man ja til aktstykket, eller også undlader man at stemme, eller også stemmer man nej, eller også beder man om at få sagen i salen.

Jeg udviste en ekstraordinær service over for finansudvalgets formand og ministeren. På trods af at det var fredag morgen, vi havde lovet at give besked med hensyn til vores stilling, arrangerede jeg telefonmøde i mit parti for at få den sag afklaret onsdag aften, og straks torsdag morgen mødte jeg op på kontoret hos finansudvalgets formand og meddelte, at vores stilling i den sag var, at vi ønskede sagen i salen, og det ville vi indlevere et beslutningsforslag om. Det var en venlighed mod ministeren og mod finansudvalgets formand, at de fik beskeden, et døgn før det var aftalt, for aftalen var fredag formiddag. Det var en service og en venlighed fra vores side. Den service og den venlighed fra vores side skal altså betales med, at vi bliver sparket i ansigtet, at vi bliver trampet på.

Det er den behandling, man giver mindretallet, når det passer ind i éns kram, og det synes jeg sættes ganske glimrende i relief af det citat, som finansudvalgets formand bragte her, hjertelig tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbestumning henvises til udvalget for forretningsordenen. Dersom ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 25. april 1980, kl. 16.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen oplåede dagsorden, dvs. fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om afgift af spiritus m. m.

Jeg vil gerne for en ordens skyld tilføje, for at det ikke skal føles som et pres på det udvalg, som arbejder her i eftermiddag, at